

Jag vill här upptekna några ordspel som jag minns
Jag sände de första kunderna inte dra mig till
minnes bok ordspråket. Då är mycket nästan a
lite väl, sa kärniga klippte grisar.

Mätti kärna är best antingen där den osce eller h.
Bättre bra att här sag är att säg.

Då måler sa Teling när hästar skente.
Späm inte bågen så han brister.

En pris åt lite å ligge rent.

Ungdom är visdom på sigs inte åt.

En ska inte ligge sag i där en inte har os
te gäss.

Då är som te hälle vatten på e gäs.

Tobjudt konst är att personladd.

Han gärde var vargmaskens katt, han
satt der hem satt.

Skamakarns köring är smens märke
att i de samma skara.

Mass må ett sjägg lockes harn utom in
mass må vi haue kats barna i stuve.

Ilskne katter på ripet skinn.

Åt dä altihop sa Stine roli, när ha pick en p.
Då sätter därs därs sätter du lasse lills.

Nu är dä relige gart, nu är dä like lessant i
Dä är hamskt sa Ryding när hänsa Transpi
Ha är dä pris dörning sa hettan, blif utkård
görlapton.

Dä går ha övers, sa han som spylde i sän
Dä är inte pullt påmo dä rinner spyle
Ta skia i vackra lemn.

Jag vill bare se rent vadon sa Tartulli.
Fran väcker alt, utan gamla häst tropper
på däin väcker smen.

Bra Karl redor sag självp, en dålig farutur
En Karl slår ne sitt ard, e härra ne sina
bycer.

Då är väl att inte alla Tydor lika, den en tyckte om
och den andre om dotra ändå var det både gifta.
En kan inte padra mer än tre markar Talz utan
träbete.

Läss som e hus på e kärkäpe, eller kärsticker.
Fick sju fås tu.

Gick åt som smärs i solskin.

De är som de varit störte i samma mott.

Späts i kärn i öns sjölk åt un.

Vi får gäse som de går i handery da du inte
trivres men den går di den andre o jag har al-
drast sågat i stället för handery, på ar sja
Rocken.

Dang i syna som ett ant år.

Efter sju saker och detta bedräperelser.

Wända huppen efter vind

Ofta hörde jag our personer som var a myde
befallande och på sijg. Den der har då ej
skinn på näsan, eller, Den här sätter inte
sina händer vid darrna. Men hörde jag säga
Dön där käs en inge råte påer mā. eller
Den där sittar inle på den keristen en vällan

Ofta hörde jag mina faröder, öparen andra per-
saga, då dä skulal regna och solen skur,
Då härs kus dä mäckor, eller -

Då näcer dä dä borator i brackor.

Men hörde jag utrop sū härs - Här ska ni ja
si på andres bult, eller, Härs ska ni ja se ja
gniotar.

Om nätan sade oftas då en annan talade. sades d
att han åt tyggar.

Om något barn skrattade sade man att det var
ha smärgas, och brukade di andrea buren
friggs, ficks den smärgas, eller också iropade
Skvallekbylla ving ving gas i alle gåt slick
alle skålor, kom tu min gal på den slick

gick med hatt kunde du andra roga, jag tror du fö
gå må läng nöd, elle jag tror du gick ingen sken
smörgas där gången.

Här sit motspråk till. Då ska nu snart på att ny sa
skräddarn sloss må alda.

Så minnes jag nu Mar i blad brukade säga till os.

Jag ska tala om e sago lång som i trygga bri oc
e dörr, han ni höst na här a eller —

Jag ska tala om e gate, li som trillar i ejan
bli vät, män li som trillar i kåren bli
mycke vär.

Så minnes jag hur ni brukade roa den minste
länga stunder i blad, man sattt lång och pekfis
på hans ben så plökade man med piangerna
så det säg ut som handen gick upp till han
bröst under det menade, sade, då komme
en katt han leppres han går, han tar va
man här, åci leller han pipen, då tryg
man brast med pekfingret mot bröstet
å nad den lille då skratta.

Så ejing Mar i blad så här,

Då satt en katt i en näslitapp utmå vägen
så ejing han fyra gånger så det blip som
en vers som xade han, den rida nu inte

läng, här tror på spindel omna din en gi
och så härsja han om igen, då satt en katt

Jag minns en historia Mar brukade tala om, född
brukade ungdommen gå i kyrkan varje son
det var en pojke som var mycket här i en
plats, Mar sade vad han hette man det har
jag glömt, alltid då de gånga från och till

Kyrkan gick han så nara platsen som
han nådde, man aldrig tordes han säga
ordat till henne, postan alla säga han
heats han var, han var så blygg ap sig
man så en dag tog han vad till sig

de gärna i rapprestad bräcke, peta han flickan på baks
i ryggen och sade, pipen på däg Kari, så prövade ha-
sen blif dit der ett ardspråk, pipen på däg Kari
Här vill jeg skriva några historier jag har de som le-
nägen har mina ståldrar berättat, och in det har jeg
hämtat andra personers berättal.

Det var en gubbe som gärnt sade, så ä dä mā da, n-
han tala med nägern, en gang stad han på Torget
och sålde ämbar och sår, så kom der in och p-
med kostar ämnart, ämnart kostar (guy ha-
glönt han många skilling gubben sade) så ä
mā da, den andre dag et betala tag ett ämbar
och en så och gick trots der andres proteste

Så var det ett par pigor som gärnt snattade i
skafferi, från väst sig ingen räd, om var det
en av slut an det andra, pigorna bara åt, men så ju
frun på ett räd, han sat slakta hunden Tiger stik-
hunden ställde stiken i skafferi, här var dag
gick till stiken mindre, men den næstan var slu-
sade från en dag, då skrider man dä hider mā
Tiger mina pigor, då made pigorna här det nu
de brade inte sett hunden på länge, sen snatter
de inte mer.

Det var en gubbe som skulle dränka sig i
köllom på han hade en så alak häring då
han satt grå på kanten pick bröden se han
och rognad, krym ner du svallnas nog i andan
då blif han så dag att han blifit att lepr

En annan gubbe var i fjärd med att hänga
sig på logen mot sannen kom och pick se att
repet satt ut på grälebröden och sade, sådär
ska i inte sätta repet fram sätta om hars
bröden görs då bratteri men då sa gubben
ja trax att pojkkasen mitt ja ska gå förl i
mot möj, så låt han bli att bromsa si
Så var det en gummor som sade att han skul-

Bitteröd
Valköbo
Vikingstad

1515
5 maj 1985 En Anna Albert
Banksböra LUDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

man kom hem och blev tillprägad hur det gått snarade ho
ja, nu sätter jag på ta mittom till sådan sänder jag sprunget
åtter hela den så har jag tagit tinget stycket.

Så var det en annan gamma som var så passig på
att sångerskan var parkart, om patternen räckte den
män upp till vitt den aldrig räckte till, män så en dag
trädde han sig fram på ett bra sätt, han klippte av
den nedtill och skarpa den upp till.

Så var det en bende som skulle väcka sin spisafvur
till dräng, han hade mycket bråttom och sade såh
opp månag i sola å längt mer i ångesta i grannens
dränge å hägt på himlen må ett dynglapp.

Så var det en gud som sade rättgikt, så frågade en
köpare hur han skulle göra med giftet, då sade
guden, man tarer det lille dyuren killen dit på tiss
lille punk. Då kaper dit tå här man ett litet gräsför
och stoppar i tiss lille man så tår det lille dyur
ja så den andas då kom jag nat lika garnslå
det i en nugg, ja så guden te å och ett föra.
vara mobi.

Då gick var barn sattes telefon upp i närbunden af mi
hem, då hände jag en historia, det var en gamma som
hört att det gick så bra skicka ärenden längre väg
på telefon, han hade sin van länge borta, så
kam skamakaren med ett par stöplar och bad
hemma barnen att tillsätt sitt son som nu kom hem,
gammaen tänkte att sonen kunde behöva
dem först, och det gick ju så bra skicka ärenden
på telefon hade barn hänt tag om stige och
ställdes mot en stolp och så hängde fram stöplarna
efter telefontråden det färska gammans gärde
varje morgon var att titta efter om stöplarna var
invej till sonen.

Då gick var barn var det tre grannengammalar som
brukade slakta kalvar och fårs hos oss, män
minnen var det en slaktare från Sjögestad som

Själv den första grymen han släktat han far till Lirkby
med den, där kom en köpare han stod en stund och saj gry-
men så sade han, ja han klipptes å denna gård
måns å han rukedes å då att bra illa gäst.

Jag minnas en gång vår granne Danielsan kom i
oss, så sade han åt mor, tank att e utå Tärgårds
pigera ta å sig lippet i går kväll. Mor klet så på
lägen och präglade hur han då till, han skulle
gå å lägga sig förtas så Danielsan och okrattade
så gott att han lärut mar.

En annan gång präga han mag, var lägger und
ben när du åter sitt, där lägger du på tullriks
svarta ding, jag lägger mina under hacket om
Danielsom.

Det var en borgare, jag har nu glömt hans namn, som
hade haft det mycket svart, en gång han tala om
motgångens sade han, sitt fem personer på e gällke
i lägger en oaj på en hælf så där han.

Då sig var barn fanns det en kneket i Bräppestad
som hette Bayr, så var det en i Wikinstad som
hette Hack, så hände sig under deras konstgjuring
på Nolmen, att de varit uta och marskerat på
natten, och komma hem prampin maryankris
medan de ännu stoda i ledet sade Hack som var
mycket full af uppträg, got mi å da typpas å
te gale, gal den Bayr, och Bayr borgade gal
samt en typp, så fick han ålla dagars arrest
på bevarant. Jag hände Bayr på gämla Lar
tala om det der, kom sade, Hack aders mar-
mag Tu gale ocm en typp i ledet.

Tar brukade tala om plura Bellmanhistorier
måns jag kommer nu bara i hög de träd,
en gång sade drottningen till Bellman att hon
ville si och tala med hians fren, ja sa Bellman
det gär väl an, så bestämde drottningen dag a
tid då fren Bellman skulle gå upp till slottet,

Nog's åt måste skrifa så härst i året på hennes, så
sade han till sin fru, nu är du talar med drottningens
måste du skrifa addelos förfärligt, nu kan den k
upps på stället bleep det ett förfärligt väsen vad
två° skrifa det varsta du kunde, men så till sist
forsöka de att Bellman lura dem båda.

När Bellman skulle där kallade han till sig sin
hustru och ena barn han tilldrode dem att
med det största paraply de kunde på tag i
fick de ställa sig i rummet med paraplyet up
pått äper sig, och så sade man, nu kan du
längt där var fag att vi har tak över
huvudet.

En gång då Bellman var ute och gick, fick han se en
hopdamsens konna gående, så låg där en dynge
han tog på sig hattan och lägger, droppas, så
kann damen galpa sig att ta den där gransen på
hans hår under hattan han skulle hälla in
ten vid ena sidan medan damen tog på sig den
För sade att göra pick Bellman strapp, men det
klarade han sig från straffet, nu lättet en gung
skulle ha strapp, hopdamsens skulle ställa sig
i två rader med ögon i sina händer och
så skulle Bellman springa fram och åter, imo
räderna, medan damerna slogs huvud med
sin egen, innan Bellman förgäts springa upp
hem, den största haren står det första slaget,
var inget som aldrig.

En gummia som ville fådigas bort sin
dotter till grifvinnan Piper på hapatad sade, fi
skulle präga grifvinnan Grädder, då röt grif
Till, ja heller Piper, gässä sa gummian, för om
viste ju det skulle varje nage töcke där skrik
mann.

Mina farfadren brukade tala om huru man
för brukade trocka all saden med slagen

Tre och fyra om morgnarna det ställa sig på lagen och slä
trasker, men jag tror inte att folket arbeta så hårt då var i
gåktandet idag, fast arbetsdelen var mycket längre, jag har
här åtta sätta säga, att i deras barnomskulle inte gubben
arbeta färdare än att påtta till rotsplankarna förra
i saktu tacket.

Så gick det inti att folket sade att de skulle få in
till husbundgården han lägt den anlägg. De skulle
säga upp, eller pram, och då husbund kom ut att
han de arbeta, skulle mässarna up och de var sedan
gubben, ty det kunde ofta att husbunden kunde däng
till dem med kryppan om det inte var till beläten
Och minne så vat då jag var barn, hur vi där vinterkräm
brukade kura skumming (sitta i skymning) ty den
som fick inti tändas parran det blev märkt, om
man inte ejing så berättar han, han berätta om
mycket om herrgårdstipset på Eksträmmen på
då beklagar att jag glömt om mycket därav.

Nos sade att man aldrig skulle föda eller skada
flyttfåglar, ty det försökte aldrig med sig.
För långt långt sen sköt en person en gnarr, då
fåglarna flog över Stora Totad Totstad ågar i Sjö
maken sänkte sig även ned till den dada pojken
natt och dag hördes hans gämmeskriv, där han plan
arbetig sätta dada maka, tills även kom dag, och
den som sköt fågeln blev svagint.

Jag hörde som han att det var bra att trampar till
slita sändes slaggas på bruden, ty det betydder att
man inti behöfde annuända den plera gängel, men
det skulle äntid sätta det var oprivilegiert försök
Låt nu det mycket medtagit vid begravning dä kistan
lyftes af bokarna, att bokarna skulle slås om
jag kom inti sätta orouken, men min uppfattning
är att bokarna inti skall ranta på nigen och
jag vet att det sker ännu ty så sent som 1926
har det skeit vid Wikingsås kyrka.

pås man aldrig Tandvärk.

Aldrig skall gatten koka i en grätor tills då Koken man harft fört.
Fratta händer betyder att varmt hästar, och trutann.

Oäkta barn är underbara än ändra barn.

Här ett ardspråk till, Barnabered å härt att åta.

Jag hörde mina föräldrar talu om hur smakigt det var ha en d. l. fältiga i deras bardam i en liten hem- & köp lösses radslös sade de, men minnes han kommit här i heder det lag litet bröd i sängarna, pröva de ställen nu det godt om löss, min marpas talade om tråpap sin arbetskommunik, då de sätta i sängen och åta, kunde man se hur vassen köp utom i kläderna på dem.

Låg man det om det hämte sig som inte kunde lata bli snäller var tillfälles lyckos, fruntimmerna hade ofta lummicas (fridur) att stoppane, det var en gumma i

Bryggstad som ansatt litet emås som han stoppiga pickan då han en gung var brista, kvinnan som han var hos missförståddes, och had hemme på den skall byta med henne och sätta sig ned den öppna spisen å baks (gräddar) munk, n gummor sätts der i närmaren en stund börja smälta och rinna å

J Sjögestad var det en gubbe som blef händen, pannekaka, jag ville minnas det var i någon soltaggården, och da karansen gick ut gick tung person gubben på och stoppa ett par pannekaka innan personen att gurman kom åt sin gung när han sin skulle gå Tackade han karansen man hände så ljust att pankekakan slay i golvet.

För hände att barnmorskan brabbede tugga åt sina patienter, en granskofun har talat om att man blef händen åta sådana tuggor på tungan i

Ofta hörde guy som haem, de som är best sig bli inte gomla såda tidigt. Så hände att en ap mina dyskans nämnas blef stund som barnapader, men

vora ägnat sig att det var hennes pappa, och de sade då att
varint hörde sig, det drogde intet längre förstom hennes blod
öjna och dag på Linköpings båtsätt, och allmänt trod
det att det berodde på att hon varit hertig, se
sig blifit sedan hörde sig att hennes dag af blivit fara
plannation.

Jag har hörat en omkring sjuftioårig gammal Johanna
Kriat, tala om så hennes vän hett mig kom ut att känna
hur myrta där till en gård i Gusted i Västergötland, där
de en kia som myrtan sig exalt om de inte passa på
myrta hemme där hon gick rull, Johanna fick myrta
hemme vintaren skvällarna och vid tiden
margynerna hon tyckte det var sūn brunnat att
i skogen och tager reda på han hörde en
det skrek och var sā underliga lärar, och man
Talar om det var det en gammal som sa, ja
du Johanna det är en myrta i dindes brun
som skricker och vill komma i vigt jord, då u
pige som gärde å må sett barn i kastet i bru
i ju var sitt radd blifit ju.

en mittkundla ett gift sig dattorn i en parvif' de
min systers hundrat myrta är, jag hörde li med
herrne som kände till Ökna gård i Kinsle
jag hörde strax Talar om att den spökade och i sy
het på gästkammaren, man sade också nem
gick i gom morn jag ville ej minnas det här, o
sade man att en gång på sommaren hörde den bal,
husbands som då var afift stod vid porten vid m
matsid och sig ut, plötsligt föll man ihop och
mycket öjna, man sade han sig den lärde sam
igen, man hörde uppmärksamma han
blef sā häftigt öjna denaf ^{två gångar} sedan jag var här, en
annan gång då palmerosen var vid Ökna var han
som skölte den, innan han hörde kapellet tillt vid tio
tiden förförta en kväll, han lag på gästkammaren
men den var ingen lampa han fick uppända si

på att åta, ty han kunde sitta och prata med husbunden i sin stund ibland, den ofrämndade levatlen gick ju och min po kammrat ut, då sag vi att det lyste på gästkammaren, här tankte med det samma att han glömt släcka ljuset, men min kammar en glad omiländring som skräckte att alla såde med sonnen, nu spökar det ej längre, men jag trodde att han trodde på spökern fastän han igång var att sätta till spöke, men då han brunnit så länge tilligen var jag mycket oroig, men vägde urta och gå upp och se efter, och fastän jag hörde barnens att det finns inga spöken måste jag medgöra att jag ville så litet marktädda av de där spökhistorierna, och gick in och såde till hanom att han glömt släcka ljuset men han såde så bevänt att han mindre väkret att han släckte ljuset men han gick ned, och var så förvånad att han glömt det, han kom tankte snart gärna upp igen, men strax var det spöket som var igång igen, jag tolade om att han fick prata om hus det spökte, han har skräckta att fakta vidspelar, vilket var han det minsta manitänkt, jag minns hus den gamla posarns bostads tala om hur man sett in skeppet från mellan borgar och ladugård.

Sedan omkring 1925 har min man tagit en annan stor del som han harit ut mellan två sina arbeten, den ena ärka men mina arbete som handverkare mellan 25-80 års boende hos sina farfaderas, och till änkamraterna, där gurman kan picka ifrån och röra om må mor ett tag, ja man sa den så när jag så goda vänner hos han lepte, ja jag gick inte ha närmes så dant må man, han pickade ifrån i häll mat, då kunde inte min man tyda längre sedan han brände dess denna prat, så pick han inte bråda mer det som man att den familjen är mycket vidspeligt han gick huvst flera gånger.

Jens barn minns juag här en del saker händandes så torr
 babbila (gröt) flinor (ansigtet) skrubblar (barnen)
 3) Och hur enkelt folk kunde åta då, den kokades en stor
 potatis i den öppna spisen och färdig vattnet upp med till
 apelsin på grytklockan så lades locket på golpet och gryt
 ställdes ner på i mitt hem plockades potatisen upp
 på ibland då vi hade sprötsill till potatisen, juag säg
 Det ärmen bärta, kunde vi taiga sillen lägga den på
 eldtångor och stekta den på gläder och en hälla gryt
 eller myölk över den, man juag säg Hemma gänger h
 man gärde i en annan parmys, der pick grytan ota
 på golpet så lade barnen sig på knä kring gryt
 och skaka potatisen med naylarna, så hade de ih
 med sillake varn de doppa potatisen i.

Jag minns en kväll, bror Hjalmar var vid väder
 anmäling tre år, vi åta den kvällen gröt med sills
 doppa, vi hade alla vattos kring ett stort spållbo
 som stod vid golvet på golpet, man var både
 int i köket efter smör till sin gröt, på sloss inte
 in i den snygga vatten, bror Hjalmar brukade sätta
 man knä och var passade man på att draga ur
 stolen på var Ernst medan han stod upp för
 att se till sig, ingen kompe dessvärty vi sätta
 på Ernst som pick tallriken (en kappastol från)
 full att man måste hälla in med båda händer
 skratta alla samman, man var hem själv, så
 kände stolen på slossen pick sådan part utif
 int, man allt var hem sagt baklänges rökt läng
 på golpet, och tallriken sagt rökt emot kaket
 ungen upp emot taket och så med på golpet
 och gröt a grötduyna fram hela kakelungsm
 ned och samlades på golpet o vad det var ro
 man Hjalmar hem strax in i han var han
 rödd a förlägen.